

Svar:

Efter EU har tiltrådt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, således som det forudses med Lissabon-traktaten, jf. TEU artikel 6, stk. 2, vil EU-domstolen være forpligtet til at følge den fortolkning af Menneskerettighedskonventionen, som er fastlagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det bemærkes, at også i dag antages EU-domstolen at ville følge fortolkninger fastlagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Spørgsmål nr. 260:

Ministeren bedes redegøre for forskellen mellem Nice-traktatens TEF art. 16 og Lissabon-traktatens TEUF art. 14 om levering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse?

Svar:

Lissabon-traktatens TEUF art. 14 er en sproglig tilpasning af Nice-traktatens TEF art. 16. Eneste tilføjelse er en præcisering af, at Europa-Parlamentet og Råd efter den almindelige lovgivningsprocedure i en forordning har mulighed for at fastlægge principper og vilkår for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, uden at dette anfægter medlemsstaternes kompetence til at levere, udlægge og finansiere disse tjenesteydelser.

Spørgsmål nr. 261:

Foreligger der blandt EU-landene en fast afgrænset sondring mellem tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og tjenesteydelser af almen interesse, og hvis ikke vil ministeren så garantere, at denne sondring alene fastlægges nationalt?

Svar:

Det er op til medlemsstaterne selv i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte, hvad de definerer som tjenesteydelser af almen interesse og almen økonomisk interesse.

Spørgsmål nr. 262:

For at forstå Lissabontraktatens TEUF art. 14 bedes ministeren redegøre for, om Danmark vil kunne beslutte at flytte sektorer fra at være tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, til at være tjenesteydelser af almen interesse?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 261.

Spørgsmål nr. 263:

Ministeren bedes redegøre for de traktatmæssige udvidelser, der er sket inden for reglerne om unionsborgerskabet, siden indførelse af det danske forbehold om unionsborgerskab, herunder om unionsborgernes mulighed for at opnå sociale rettigheder i andre medlemsstater?

Svar:

Det danske forbehold for unionsborgerskab fastslår, at unionsborgerskab er et supplement til det nationale statsborgerskab, og at det ikke træder i stedet for dette. Med Amsterdam-traktaten blev dette princip indskrevet i den daværende EF-traktat, og Lissabon-traktaten ændrer ikke herpå.

Lissabon-traktaten indfører en ny reference til unionsborgerskabet i Unionstraktatens artikel 9 i forbindelse med omtalen af lighedsprincippet. Referencen i denne bestemmelse gentager princippet om, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette.

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 146.

Spørgsmål nr. 264:

Kan ministeren bekræfte, at intet forhindrer Danmark i, med opretholdelse af retsforbeholdet, at vedtage tilsvarende eller bedre regler, hvad enten det drejer sig om udlændingepolitik, civil- eller strafferet, end dem, der på ethvert givent tidspunkt måtte gælde i EU.

Svar:

Med Lissabon-traktaten overføres det resterende samarbejde om politi og strafferet fra søjle 3 til det overstatslige samarbejde i søjle 1. Dermed aktualiseres det danske retlige forbehold også for det politi- og strafferetlige samarbejde.

Lissabon-traktaten viderefører det danske retlige forbehold, som først kan afskaffes eller omdannes ved folkeafstemning, jf. protokollen om Danmarks stilling. Så længe det danske retlige forbehold består, vil Danmark ikke være omfattet af EU's regler på området.

Spørgsmål nr. 265:

Kan ministeren bekræfte, at det er noget nyt, at EU fremover har en såkaldt stående komité i Rå-